

ת"פ 37903/12/12 - מדינת ישראל נגד עאדל חריבאת

בית משפט השלום ברמלה

07 ינואר 2014

ת"פ 37903-12-12 מדינת ישראל נ'
חריבאת

37928-12-12

בפני סגנית הנשיאה, כב' השופטת נירה דסקין
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
עאדל חריבאת

ב"כ המאשימה עו"ד מורן בן דוד

ב"כ הנאשם עו"ד חאלד סואלחי

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על סמך הודאת הנאשם בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום אני מרשיעה אותו בעבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

ניתנה והודעה היום ו' שבט תשע"ד, 07/01/2014 במעמד הנוכחים.

נירה דסקין, סגנית נשיאה

עמוד 1

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

ב"כ המאשימה טוענת למתחם ענישה הולם כמפורט בטיעוניה ובמסגרת מתחם זה מבקשת להשית על הנאשם מאסר בפועל בטווח המתחם וכן קנס ואילו הסנגור טוען כי המתחם לו טוענת המאשימה הינו גמיש בהרבה מאשר נטען ע"י המאשימה.

לשיטת ההגנה המתחם אמור להיות מושפע מנסיבות ספציפיות של כל מקרה ומקרה ובמקרה שלפנינו, כך ההגנה, מדובר בנסיבות אשר צריכות להביא להסתפקות בימי המעצר בהם היה נתון הנאשם בגין תיק זה ובמאסר צופה פני עתיד.

באשר לנסיבות הנטענות מפנה אני לדברי הסנגור בפרוטוקול לעיל.

שקלתי נסיבות העניין, טיעוני ב"כ הצדדים והחלטות שונות שיצאו מפני מותבים שונים בעבירה דומה.

אומר תחילה כי רואה אני עין בעין עם הסנגור את טענתו כי לא נס ליחה של הלכת פרג'ין, יחד עם זאת יש לבחון כיצד התייחסה אותה הלכה למקרים השונים של עבירות על חוק הכניסה.

מבלי להכנס לשאלה אם לנאשם הרשעה קודמת בעבירה על חוק הכניסה אין מחלוקת כי זו אינה הכניסה הראשונה של הנאשם לישראל שלא כדין.

ברע"פ 3173/09 מחמוד פרג'ין נ' מדינת ישראל עמד ביהמ"ש העליון מפי כב' השופט רובינשטיין על הדילמה הממוקדת בין זכותה וחובתה של מדינה לשמור על שעריה וגבולותיה מפני כניסת הזולת אליה ושהייתו בה שלא כחוק לבין המציאות הנטועה במצב גאו-אסטרטגי של מדינת ישראל בשכנות לאוכלוסיה שמצויה במצב סוציו-אקונומי בעייתי ולא אחת במצוקת אבטלה קשה המביאה אנשים עד לפת לחם - מצב שכעולה מדברי הסנגור אליו הגיעה גם משפחתו של הנאשם.

בנסיבות אלה מטעים בימ"ש העליון כי כאשר מדובר בכניסה ראשונה לא אחת אין ממהרים גם להגיש כתב אישום, יחד עם זאת אומר ביהמ"ש העליון "... בהנחה שהמדובר בשהייה שניה בישראל שלא כדין... העונש הראוי הוא עונש מאסר בפועל, למעט במקרים שנסיבותיהם האישיים חריגות, כגון חולי אקוטי במשפחת הנאשם... בשהייה שניה שלא כדין העונש הראוי הוא מאסר בפועל, לשם הרתעה, ואורכו צריך להגזר מנסיבות המקרה...".

בבוא בתי משפט השונים לקבוע את מתחם הענישה, כמתבקש מהתיקון לחוק, בעבירות על חוק הכניסה כאשר אין מדובר בכניסה ראשונה, שרתה כמובן רוח הלכת פרג'ין ואכן ההתייחסות לגבי מי שזו לו כניסה שניה או יותר נגזרה באותה רוח.

מותבים שונים בערכאות המנחות עמדו על מתחמי ענישה בעבירות כניסה כאשר קיימת התייחסות שונה למי שלצד

הכניסה שלא כדין מבצע עבירה נוספת ומי שאינו מבצע עבירה נוספת. לעניין זה ראה עפ"ג 37323-12-12 בימ"ש מחוזי תל אביב-יפו אשר ניתן ללמוד ממנה כי ענישה בת מס' ימים חורגת ממתחם ענישה הולם. עפ"ג 55564-02-12 בימ"ש מדינת ישראל נ' בלילאת בימ"ש מחוזי מרכז שעניינו נאשם שהורשע בשתי עבירות כניסה ובהפרעה לשוטר בכך שמסר פרטי ת.ז. בלתי תקינות. הנאשם שם נדון ע"י בימ"ש רחובות ל- 21 ימי מאסר בפועל ו- 4 חודשי מאסר על תנאי. המדינה ערערה על קולת העונש ובימ"ש מחוזי בקבלו את הערעור ציין כי מתחם ענישה בעבירת כניסה עם עבירה נלווית עומד על מס' חודשי מאסר בפועל עד 8 חודשי מאסר בפועל, אך בסופו של דבר השית בימ"ש מחוזי על הנאשם שם חודשיים מאסר תוך שציי כי ערכאת ערעור אינה ממצה את הדין עם נאשם.

בעפ"ג 46768-04-13 נדון ערעור המדינה על גזר דין שהושת על מי שהורשע ב- 3 עבירות של כניסה ושהייה כאשר לפני כן נכנס פעמיים ולא הועמד לדין בגינם. ביהמ"ש השית על הנאשם 21 ימי מאסר בפועל וחודש מאסר על תנאי. בימ"ש מחוזי ציין כי עונש מאסר לתקופה של 21 יום חורג לקולא ממתחם הענישה התחתון כפי שנקבע ע"י בתי משפט מחוזיים תוך שבגוף גזר הדין מתייחס ביהמ"ש המחוזי למתחם הענישה בעבירה על חוק הכניסה שנע בין הרף התחתון העומד על חודש מאסר בפועל ועד 6 חודשי מאסר בפועל. סופו של דבר שבהתחשב בכלל לפיו ערכאת ערעור אינה ממצה את הדין עם נאשם ותוך שקיבל את הערעור, העמיד ביהמ"ש המחוזי את עונש המאסר בפועל על חודשיים מאסר. כך גם התערב ביהמ"ש המחוזי בתקופת המאסר המותנה והעמידה על 3 חודשי מאסר לתקופה של שנתיים.

הסנגור המלומד מפנה לעפ"ג 44287-02-13 כאשר הוא מבקש ללמוד מכך שהמתחם יכול וינוע בין ימי מאסר ספורים ועד 6 חודשי מאסר.

ביהמ"ש המחוזי שם אכן מעמיד את מתחם הענישה בעבירה של כניסה שלא כדין בין 10 ימי מאסר ועד 6 חודשי מאסר. אמנם זה אינו המתחם שנקבע ע"י בתי משפט מחוזי מרכז ובתל אביב אך הוא בהחלט דומה לו בכך שהרף התחתון עדיין עומד על ענישה של מאסר בפועל.

יצוין כי בין לבין ניתנה החלטת בימ"ש עליון בפסק דין הדרי אך לא מצאתי כי פסק דין הדרי שולל את המתחם שנקבע ע"י הערכאות המנחות אלא הוא חוזר ומחדד את העיקרון הידוע עליו עמדתי כבר בפתח הדברים לעיל כפי שנקבע בהלכת פרג'ין ועניינו התחשבות בכל מקרה לנסיבותיו.

הנה כי כן, מוצאת אני לאמץ את המתחם שנקבע ע"י בימ"ש מחוזי מרכז בעבירה על חוק הכניסה כאשר אין הרשעות קודמות ולא נלוותה לעבירת הכניסה עבירה נוספת ואני קובעת כי המתחם הראוי וההולם נע בין חודש מאסר בפועל ל- 6 חודשי מאסר בפועל, לצידם מאסר צופה פני עתיד.

כמובן שכל מקרה צריך להידון לנסיבותיו. לחומרה יצוין כי זו איננה הכניסה הראשונה לישראל וברור, וסבורה אני שאין ההגנה חולקת על כך, שהנאשם כבר היה מודע לכך שכאשר מבצעים עבירה של כניסה, רשויות אכיפת החוק מעמידות לדין על עבירה זו.

לצד אלה, תצוינה לקולא הנסיבות שפורטו על ידי הסניגור בייחוד אציין את ההודיה אשר יש בה יסוד של קבלת הדין.

עוד אציין שלא זו בלבד שלא נלוותה לכניסה עבירה נוספת, אלא שהסניגור שכנע כי אכן הנאשם נכנס אך ורק על מנת להביא מזון לבני משפחתו ואולי אף מזון לאמו החולה.

מדובר במי שנסיבות חייו קשות, אמו סובלת מעיוורון ומוטלת על הנאשם פרנסת האם, פרנסת אשתו ובתו.

כל אלה אכן יובאו בחשבון כאשר באה אני לשקול מה יהיה מקומו הגיאוגרפי של עונשו של הנאשם בטווח האמור של בין חודש לשישה חודשי מאסר בפועל.

לאחר שנתתי דעתי למכלול הנסיבות לקולא, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. חודש ויום מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימים שהיה במעצר, מיום 18.12.12 עד יום 23.12.12.
 2. חודשיים מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
 3. בהתחשב במצב הכלכלי הקשה ובמחלת האם, נמנעת אני זו הפעם מהשתת קנס.
- יחד עם זאת, ידע הנאשם כי אם חלילה יחזור על העבירה ספק אם ניתן יהיה לחזור ולגלות התחשבות גם ברכיב זה.
4. הפקדות שבוצעו תוחזרנה למפקיד ובהיעדר שם מפקיד תוחזרנה לנאשם.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ו' שבט תשע"ד, 07/01/2014 במעמד הנוכחים.

נירה דסקין, סגנית נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

על מנת לאפשר לסניגור לעתור לעיכוב לביצוע בפני ערכאת הערעור, אני מורה לעיכוב ביצוע רכיב המאסר עד ליום 22.1.14.

ככל שערכאת הערעור לא תאריך את המועד, הנאשם יתייצב במועד זה בבית מעצר הדירים עד השעה 10.00 או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים:

עמוד 4

08-9787377, 08-9787336.

עיכוב הביצוע הינו בכפוף להשארת כל ההפקדות וכל הערבויות על כנן.

ככל שהנאשם ירצה עונש המאסר יגיש בקשה להחזרת ההפקדות עם אישור שב"ס לכניסה למאסר.

המזכירות תפיק לידי הנאשם עוד היום הזמנה ליום 22.1.14 וזאת על מנת שהנאשם יוכל לפנות למת"ק מבעוד מועד לצורך הסדרת אישור כניסה אך ורק לתכלית התייצבות בבית המעצר כאמור לעיל. יש לציין על אישור הכניסה את תכלית הכניסה.

ניתנה והודעה היום ו' שבט תשע"ד, 07/01/2014 במעמד הנוכחים.

נירה דסקין, סגנית נשיאה

הוקלד על ידי חנה בבו